

บรรณานุกรม

หนังสือและบทความในหนังสือ

กมลรัฐ อินทรทัศน์. การสื่อสารเพื่อการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2542.

กมลรัฐ อินทรทัศน์. ยุทธศาสตร์การสื่อสารเพื่อการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2542.

กาญจนา แก้วเทพ. “เฟื่องพินิจและครุ่นคิดตามความบันเทิงในสื่อ.” ใน สื่อบันเทิง: อำนาจแห่งความไร้สาระ. กรุงเทพมหานคร: ออด อเบ้าท์ พรินท์, 2546.

เกริกเกียรติ พันธุ์พิพัฒน์. คู่มือการผลิตรายการวิทยุกระจายเสียง. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

เกศินี จุฑาวิจิตร. การสื่อสารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น. พิมพ์ครั้งที่ 3. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์, 2548.

แก้ว วงศ์บุญสิน. ประชากรกับการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

แก้ว อัจฉริยะกุล. “ละคร.” ใน หนังสือคิดถึงครูแก้ว อัจฉริยะกุล. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ดาว, 2543.

คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง. เศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท., 2548.

นภาพรณ์ อัจฉริยะกุล. “การผลิตรายการวิทยุ.” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการผลิตรายการวิทยุกระจายเสียง. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531.

บุญเกื้อ คอรวาเวช. การผลิตรายการวิทยุ. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2533.

ปรมะ สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ภาพพิมพ์, 2546.

ปาริชาติ สถาปิตานนท์ สโรบล. “เอดูเทนเมนต์ : สื่อสารบันเทิงเพื่อการเปลี่ยนแปลงสังคม.” ใน
มองสื่อใหม่ มองสังคมใหม่. กรุงเทพมหานคร: บริษัท เอดิชั่น เพรส โปรดักส์ จำกัด,
2543.

สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย. รายงานประจำปี 2546 สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่ง
ประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท., 2546.

สมควร กวียะ. การสื่อสารมวลชน: บทบาทหน้าที่ สิทธิ เสรีภาพ ความรับผิดชอบ.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โกสินทร์, 2548.

สุมน อัยสิน. “การจัดรายการวิทยุเพื่อการพัฒนา.” ใน เอกสารการสอนชุดการจัดรายการ
วิทยุกระจายเสียง. หน่วยที่ 10. สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพมหานคร: ฟันนี่พับบลิชชิง, 2530.

สุเมธ ตันติเวชกุล. “เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ.” ใน ยุทธศาสตร์การสื่อสาร
ในการเผยแพร่แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
2549.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. เศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: กลุ่มงานเศรษฐกิจพอเพียง, 2548.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. รายงานการสำรวจสื่อมวลชน (วิทยุ). กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท., 2546.

เอกสารอื่นๆ

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. “ท้องถิ่น ปี 2000 ท้องถิ่นคือความหวังของอนาคต.”

เอกสารเผยแพร่ งานจุฬาฯ วิชาการ, 8-11 ธันวาคม 2542.

จักรีรัตน์ พงศ์พัฒนาการ. “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการบริหารและการพัฒนาของคณะละคร

วิทยุกระจายเสียงในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต

คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.

ชัยวัฒน์ เพชรทับ. “ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานวิทยุ:กรณีศึกษาการบริหารรายการวิทยุ

ในแบบ Format Station.” รายงานโครงการเฉพาะบุคคลมหาบัณฑิต

คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.

บุญฤทธิ แผลมหลวง. “บทบาทของรายการถ่ายทอดพระราชพิธีและพิธีสำคัญของสถานี

วิทยุกระจายเสียงไทย ต่อการธำรงรักษาสถาบันพระมหากษัตริย์ในวโรกาสเฉลิมฉลอง

พระชนมพรรษาครบ 60 ปี.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

วัลย์ลักษณ์ เศรษฐฤทธิ. “รูปแบบและแรงจูงใจในการฟังวิทยุเจาะเฉพาะกลุ่มของผู้รับสารวัยรุ่น.”

วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ศิวะพร หงษ์จินดาเกศ. “วิถีชีวิตประจำวันที่แสดงออกทางวาทกรรมในละครวิทยุ

คณะ “เกศทิพย์”.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2537.

สมพล กุลติยรัตน์. “วิทยุกระจายเสียงเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น : ศึกษาพฤติกรรม ความพึงพอใจ

และการใช้ประโยชน์ของรายการ “พัฒนาชุมชน...วิถีคนพอเพียง” ทางสถานี

วิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ความถี่ 819 KHz ระบบเอเอ็ม รายการเพื่อ

มหาไทย์.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.

อัสม่า พิมพ์ประพันธ์. “การใช้สื่อมวลชนเพื่อเผยแพร่อิสลาม (ศึกษาเฉพาะกรณีมูลนิธิสันติชน).” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

สัมภาษณ์

กัลยา ทิถนพงษ์. หัวหน้าคณะละครวิทยุคณะเกษตรศาสตร์. สัมภาษณ์, 12 มีนาคม 2550.

คม ขาวทอง. ผู้เขียนบทละครวิทยุ. สัมภาษณ์, 15 มีนาคม 2550.

จรรยาพร ปรปักษ์ประลัย. ผู้เขียนบทละครวิทยุ. สัมภาษณ์, 19 มีนาคม 2550.

จันทิมา เขยสงวน. ผู้อำนวยการสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย. สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2550.

จีรภา ปัญจศิลป์. นักแสดงละครวิทยุ. สัมภาษณ์, 12 มีนาคม 2550.

ชูศักดิ์ สุธีธรรม. ผู้กำกับการแสดง. สัมภาษณ์, 10 มีนาคม 2550.

ดอม เหตระกุล. นักแสดง. สัมภาษณ์, 23 มีนาคม 2550.

ดุษฎี สิ้นเจิมศิริ. อดีตอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์. สัมภาษณ์, 10 เมษายน 2550.

ภูมินทร์ เจริญพงศ์. ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบ. สัมภาษณ์, 6 มีนาคม 2550.

มูทิตา อธิธิผล. คณะทำงานโครงการผลิตและเผยแพร่ละครวิทยุเฉลิมพระเกียรติและนักแสดงละครวิทยุ. สัมภาษณ์, 12 มีนาคม 2550.

یینง โอบากุล. ผู้ประพันธ์เพลงนำละคร. สัมภาษณ์, 10 เมษายน 2550.

รัตนา บุรณพิมพ์. นักแสดงละครวิทยุ. สัมภาษณ์, 21 กุมภาพันธ์ 2550.

วรัทยา นิลคูหา. นักแสดง. สัมภาษณ์, 27 มีนาคม 2550.

วีระ ลิ้มพันธ์. หัวหน้าคณะละครวิทยุคณะ 2-1-3. สัมภาษณ์, 2 มีนาคม 2550.

สมสุข กัลย์จาฤก. หัวหน้าคณะละครวิทยุคณะกันตนา. สัมภาษณ์, 6 มีนาคม 2550.

สุมาลี ชาตถภูมิ. ผู้คัดเลือกนักแสดง. สัมภาษณ์, 10 มีนาคม 2550.

โสภิต ลีวิชัย (นุช โสภิต). หัวหน้าคณะละครวิทยุคณะนุชและสหาย. สัมภาษณ์, 21 กุมภาพันธ์ 2550.

อรุณี แดงพันธ์. คณะทำงานและเลขานุการโครงการผลิตและเผยแพร่ละครวิทยุเฉลิมพระเกียรติ. สัมภาษณ์, 12 มีนาคม 2550.

เอมี กลิ่นประทุม. นักแสดง. สัมภาษณ์, 27 มีนาคม 2550.

Books

Bandura, Albert. Social Learning Theory. N.J.: Prentice-Hall, 1977.

Bentley, Eric Russell. The Life of Drama. New York: Atheneum, 1967.

Berrigan, Frances J. Community communication ; the role of community media in development. Paris: Unesco, 1981.

Crook, Tim. Radio Drama: Theory and Practice. London: First Publishing, 1999.

Lasswell, Harold D. "The Structure and Function of Communication in Society." In The Communication of Idea. New York: Harper and Row Publishers, 1948.

McQuail, Denis. Mass Communication Theory. 4th ed. London: Sage Publications, 2000.

McQuail, Denis. McQuail's reader in mass communication theory. London: Sage, 2002.

Nair, Sandanandan, and White, Shirley. Perspectives on development communication. New Delhi: Sage Publications, 1993.

Quebral, Nora C., Development Communication. Laguna: University of the Philippines at Los Banos, 1988.

Rogers, Everett M. Diffusion of Innovation. New York: Free Press, 1983.

Schramm, Wilbur. Mass Media and National Development. California: Stanford University Press, 1964.

Sood, Surishi, Menard, Tiffany, and Witte, Kim. "The Theory Behind Entertainment-Education." In Entertainment-Education and Social Change : History, Research, and Practice. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, Inc., 2004.

Stephenson, William. The Play Theory of Mass Communication. Chicago: University of Chicago Press, 1968.